

Coma, Lipiec

Kurz w słońcu
W szczelinach okien
Słoneczny promień
W drewnianym domu kurz pachnie latem
W ogrodzie jabłek czerwone gałęzie do ziemi warkocze
Jesteś na dole
Gotujesz kasze
Podasz z burakiem i klopsikami
Leżę po drzemce
Nic mnie nie smuci
Dzień zapowiada się pięknie

Poręcze z ratanu to tata fotele
Na taras je jeszcze wystawił nim zmarł

W słonecznym spocie lipca
Tu w każdy kąć kochana
Wpisana jest taka tęsknota
Która się budzi
Widzisz jak Franek synek z bólem brzuszka
I w środku dnia dopada
Budzi się w środku nocy
Zaciska żołądek skurczami dętymi i pięknym ślepym kiszki

Wiem,

Bo to jest piosenka moich trzewi
O przemijaniu i o jesieni
Bo to jest piosenka moich trzewi
O przemijaniu i o jesieni
Bo to jest piosenka moich trzewi
O przemijaniu i o jesieni
Bo to jest piosenka moich trzewi
O przemijaniu i o jesieni

Brodą mnie jeszcze drapał
tak drapał że aż szeleściło
Dziadek Staszek, ojciec Staszek
Szeleściło, jak jesień pod butem
A jeszcze nie wczoraj jak lipiec nad głową
I my w tych fotelach na żółto
Wyświeceni pogodą jak drutem
Kawę piliśmy i wino wieczorem
Donikąd nam nie uciekały te ramy czasu
Lipca, sierpnia, września...
W tej ramie zdobnej mnie się czas zatrzymał
Najpiękniejszego popołudnia z tobą
I dzisiaj mi zaczął na szali zwisać
Na szali przechylać się losu z taką tęsknotą

Wiesz, że nie wróci...

Czy ty tak nie miewasz kochanie
Niektóre chwile to jakby
Się w ramy wpisały
Nie łączą się z czasem
Jedynie z obrazem
Nie tworzą zmiany liniowej
Przyczyny wrażenia ja znam w neutrinach
Co pędzą w światłach ho ho ho
Ten ktoś tuż przed nami z nas prawi
i wciska je w ramy
To Kto to, to kto to...?
To Kto to, to kto ...?

Tasuje życie jak talię kart albo
Przechadzam po galerii art
Tasuje życie jak talię kart albo
Przechadzam po galerii art
Tasuje życie jak talię kart albo
Przechadzam po galerii art
Tasuje życie jak talię kart albo
Przechadzam po galerii art
I właśnie mi rama spadła ze ściany
I właśnie mi pękła konstrukcja
Ten postęp, to choróbsko
I ja w to wszystko wpisany

Jak znak zapytania, wykrzyknik

Bo to jest piosenka moich trzewi
O przemijaniu i o jesieni
Bo to jest piosenka moich trzewi
O przemijaniu i o jesieni
Bo to jest piosenka moich trzewi
O przemijaniu i o jesieni
Bo to jest piosenka moich trzewi
O przemijaniu i o jesieni